

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Oboer/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 3712209709
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3712209709.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci v prospech oprávneného: MONAQ Leasing, a. s., so sídlom Panská 13, Bratislava, IČO: 35 864 001, zastúpeného advokátskou kanceláriou Čarnogurský ULC, s.r.o., so sídlom Tvarožkova 5, Bratislava, IČO: 35 975 016, v mene ktorej koná JUDr. Mag. Ján Čarnorurský, proti povinnému: C. I., nar. X. júla XXXX bytom R., C., zastúpenému JUDr. Róbert Fatrura, advokát, s.r.o., so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica, IČO: 46 528 644, o vymoženie 22.666,89 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3Er/861/2012, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 28. júla 2016, č. k. 3CoE/91/2015-243, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného o d m i e t a .
- II. Oprávnený m á voči povinnému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 27. februára 2015, č. k. 3Er/861/2012-222 prvým krokom námietky povinného proti exekúcii zamietol, druhým výrokom zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a tretím výrokom zamietol návrh povinného na odklad exekúcie.
2. Na odvolanie povinného vec prejednal Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 28. júla 2016, č. k. 3CoE/91/2015-243 tak, že uznesenie okresného súdu vo výroku o návrhu povinného na zastavenie exekúcie potvrdil.
3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol povinným dovolaním z dôvodu, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)]. Prípustnosť dovolania odvodzoval tiež z ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. Záverom dovolania povinný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a

vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp., aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a vo veci sám rozhodol tak, že exekúciu vedenú na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. EX 3050/2012 zastavuje. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

4. K dovolaniu povinného sa vyjadril oprávnený. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie povinného ako neprípustné odmietol a zaviazal povinného na náhradu trov dovolacieho konania.

5. K vyjadreniu oprávneného sa vyjadril povinný, v ktorom zotrval na svojom dovolaní v celom rozsahu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas (§ 427 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. V predloženej veci podal povinný dovolanie osobne do podateľne súdu prvej inštancie dňa 22. septembra 2016, t. j. pred nadobudnutím účinnosti novely Exekučného poriadku, ktorá v ust. § 202 ods. 4 výslovne vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní, uskutočnenej zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. apríla 2017. Z prechodného ustanovenia § 243h ods. 1 Exekučného poriadku zároveň vyplýva, že exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa (až na určité výnimky konkretizované v ustanoveniach § 243i až § 243k) dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Exekučné konanie sa v predloženej veci začalo 22. februára 2012 doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (v zmysle § 26 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017). Predmetné exekučné konanie treba preto dokončiť podľa právnej úpravy účinnej do 31. marca 2017. Jej súčasťou sú ustanovenia § 9a a § 9b Exekučného poriadku, upravujúce použitie ustanovení C.s.p. v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia C.s.p. Podľa 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. Z citovanej zákonnej úpravy vyplýva potreba primeranej aplikácie ustanovení C.s.p. v exekučnom konaní.

8. V zmysle § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

9. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemala procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v

tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací důvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

13. Povinný prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje okrem ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., teda vyvodzuje ho súbežne z dvoch dôvodov.

14. Otázku, či prípustnosť dovolania možno vyvodzovať proti sebe z § 420 C.s.p. a z § 421 C.s.p. riešil veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017. Právny názor vyjadrený v tomto rozhodnutí je v zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 C.s.p. pre senáty najvyššieho súdu záväzný. Veľký senát vo vyššie uvedenom uznesení dospel k záveru, že „so zreteľom na povahu a procesné dôsledky každej z vád zmätočnosti vedie súbežné uplatnenie oboch dôvodov prípustnosti dovolania (§ 420 C.s.p. a § 421 C.s.p.) k tomu, že dovolací súd sa obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C.s.p. Pokiaľ by postupoval inak (a skúmal opodstatnenosť uplatnenia dovolacieho dôvodu ešte aj podľa § 421 C.s.p.), prehliadal by zreteľné vnútorné protirečenie argumentácie samotného dovolateľa, ktoré spočíva v tom, že dovolateľ poukazujúci na nesprávne právne posúdenie súbežne tvrdí existenciu takého mimoriadne závažného a neprehliadnuteľného dôvodu (existenciu vady zmätočnosti), pre ktorý napadnuté rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané. I keby bola v niektorom odvolacom konaní riešená právna otázka mimoriadne zaujímavá, aktuálna a pre prax všeobecných súdov osobitne významná, ktorá bola prípadne odvolacím súdom spracovaná na najvyššej odbornej úrovni, nemôže byť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré vôbec nemalo byť vydané (lebo došlo k vade zmätočnosti uvedenej v § 420 C.s.p.), podkladom pre najvyšším súdom uskutočnené posúdenie z hľadiska toho, či došlo k odklonu riešenia tejto otázky od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), alebo či ide o otázku doposiaľ nevyriešenú odvolacím súdom (§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.), alebo či je táto otázka dovolacím súdom riešená rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.)“. Veľký senát uzavrel, že: „Kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 512 C.s.p. je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C.s.p.“.

15. Senát 50 najvyššieho súdu, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v označenom rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania povinného len podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p./nezaoberal sa teda prípustnosťou dovolania z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.).

16. Prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 C.s.p. prichádzalo do úvahy v prípade, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí a súčasne je konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané, postihnuté niektorou z vád vymenovaných v písm. a/ až f/ citovaného ustanovenia. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. irelevantné, či dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

17. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

18. Pod rozhodnutím vo veci samej je potrebné pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C.s.p. chápať predovšetkým rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje alebo mení (hodnotí uplatnený nárok podľa hmotného práva). Uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože po rozhodnutí odvolacieho súdu exekučné konanie ďalej pokračuje. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

19. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené preto dovolanie povinného podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania oprávneného rozhodne súd prvej inštancie (§262 ods. 2 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.